

Rapport

Datum: 19 januari 2005

Rapportnummer: 2005/009

Klacht

Verzoekers klagen over de wijze waarop door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wymbritseradiel is gereageerd op de door hen bij het college op 30 en 31 oktober 2003 ingediende klachten over respectievelijk de raadsgriffier en het college van burgemeester en wethouders.

Zij klagen er met name over dat:

1. in de aan hen gerichte brief van 12 december 2003 van de klachtbehandelaar:
 - a. waarin aan hen werd meegedeeld dat de behandeling van de klacht was verdaagd, alleen melding werd gedaan van de verdaging van de klacht van 31 oktober 2003 en niet van de klacht van 30 oktober 2003, waarbij bovendien ten onrechte was aangegeven dat de klacht van 31 oktober 2003 betrekking had op de raadsgriffier;
 - b. in antwoord op de door hen schriftelijk op 4 november 2003 gestelde vraag wie de klachtbehandelaar zou zijn van beide klachten, alleen de klachtbehandelaar inzake de klacht over de raadsgriffier werd genoemd;
 - c. aan hen is meegedeeld dat het onderzoek zover gevorderd was dat een beslissing moest worden genomen ten aanzien van de vraag of de klacht wel of niet ontvankelijk was, hetgeen volgens verzoekers niet juist is omdat, indien de klacht niet-ontvankelijk zou zijn dit - ingevolge het bepaalde in de Klachtenregeling Wymbritseradiel - vóór 2 december 2003 aan hen had moeten worden meegedeeld.
 - d. aan hen is gevraagd aan te tonen dat er met betrekking tot de klacht sprake is van een gedraging;
2. in strijd met de Klachtenregeling Wymbritseradiel van het horen geen apart verslag is gemaakt, maar dat de verslagen integraal zijn verwerkt in de klachtafhandelingsbrief waardoor - zo stellen verzoekers - niet alles wat tijdens het horen is besproken op papier is vastgelegd;
3. in het antwoord van 9 januari 2004 van het college van burgemeester en wethouders:
 - a. op de klacht van 30 oktober 2003 over de raadsgriffier geen antwoord is gegeven op de punten die verzoekers als toelichting op de klacht hebben gegeven;
 - b. de klacht van 31 oktober 2003 ongegrond is verklaard omdat het niet gaat om een verwijtbare gedraging of handelen, terwijl verzoekers - naar zij stellen - hebben aangetoond dat de brieven onjuiste en onvolledige informatie bevatten, zij hebben aangegeven daar geen genoegen mee te nemen en zij bovendien hebben aangegeven dat de inhoud van de brief van 19 september 2003 aan de gemeenteraad hun bij de leden van

de gemeenteraad in een minder gunstig daglicht stelt.

Beoordeling

I. Inleiding

1. Verzoekers dienden op 30 oktober 2003 en 31 oktober 2003 twee schriftelijke klachten in bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wymbritseradiel (verder het college).

2. De ontvangst van beide klachtbrieven werd op 3 november 2003 schriftelijk door het college bevestigd. In reactie daarop verzochten verzoekers bij brief van 4 november 2003 aan het college om aan hen te laten weten wie de klachtbehandelaar van beide klachten zou zijn.

3. De klachtbehandelaar (de burgemeester) informeerde verzoekers bij brief van 12 december 2003 over de afhandeling van hun klacht.

II. Ten aanzien van de mededeling in de brief van 12 december 2003 over de verdaging en het onderwerp van de klacht

Bevindingen

1. De klachtbehandelaar deelde in de brief van 12 december 2003 onder meer het volgende mee:

“Gedateerd 31 oktober 2003, ontvangen op 3 november 2003, heb ik van u een klacht ontvangen over de wijze waarop de raadsgriffier op brieven van u heeft gereageerd.

(...)

Gelet op de complexiteit van uw klacht slaag ik er helaas niet in uw klacht binnen een termijn van 6 weken af te doen.

Lid 2 van artikel 2.6 biedt mij de mogelijkheid de afdoening van een klacht voor een periode van 4 weken te verdagen.

Ik heb besloten van deze mogelijkheid gebruik te maken.”

2. Verzoekers achten het niet juist dat in de brief van 12 december 2003 alleen melding wordt gedaan van de verdaging van de klacht van 31 oktober 2003 en niet van de klacht van 30 oktober 2003. Verder gaven zij aan dat in de brief van 12 december 2003 ten onrechte is aangegeven dat de klacht van 31 oktober 2003 betrekking heeft op de raadsgriffier.

3. In reactie hierop liet het college bij brief van 2 augustus 2004 aan de Nationale ombudsman weten dat bij de verdaging ook was bedoeld de brief van 30 oktober 2003. Abusievelijk was vergeten dat te vermelden. Verder deelde het college mee dat verzoekers gelijk hebben als wordt gesteld dat de brief van 31 oktober 2003 niet gaat over het handelen van de raadsgriffier en dat het duidelijk is dat het in deze gaat om de klacht van 30 oktober 2003.

Beoordeling

4. Het college heeft in zijn reactie erkend dat in de brief van 12 december 2003 is verzuimd te vermelden dat de verdaging tevens betrekking had op de klacht van 30 oktober 2003 en dat ten onrechte is vermeld dat de brief van 31 oktober 2003 gaat over het handelen van de raadsgriffier. Geconcludeerd moet dan ook worden dat de brief van 12 december 2003 niet met de vereiste nauwkeurigheid is opgesteld.

De onderzochte gedraging op dit punt is dan ook niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de mededeling in de brief van 12 december 2003 over de klachtbehandelaar

Bevindingen

1. Zoals hiervoor onder I.2. is aangegeven, hadden verzoekers bij brief van 4 november 2003 aan het college verzocht om aan hen te laten weten wie de klachtbehandelaar van beide klachten zou zijn.

2. De klachtbehandelaar deelde in de brief van 12 december 2003 onder meer het volgende mee:

“Gedateerd 31 oktober 2003, ontvangen op 3 november 2003, heb ik van u een klacht ontvangen over de wijze waarop de raadsgriffier op brieven van u heeft gereageerd.

(...)

Bij brief van 4 november 2003 (...) vroeg u wie als klachtbehandelaar optreedt.

(...) Nu het echter om de raadsgriffier gaat, meen ik dat zijn functie gelijk moet worden gesteld met die van de gemeentesecretaris en dat betekent, dat ik als behandelaar optreedt.”

3. Verzoekers klagen erover dat in de brief van 12 december 2003 alleen de klachtbehandelaar inzake de klacht over de raadsgriffier wordt genoemd.

4. In reactie op deze klacht liet het college bij brief van 2 augustus 2004 aan de Nationale ombudsman weten dat ook hier de beide klachtbrieven worden bedoeld en dat de brief van 12 december 2003 ook op dit punt te kort door de bocht is geweest.

Beoordeling

5. Vast staat dat de klachtbehandelaar in de brief van 12 december 2003 alleen heeft vermeld wie de klacht over de raadsgriffier zou behandelen. Daarmee is geen duidelijk antwoord gegeven op de vraag van verzoekers wie de klachtbehandelaar zou zijn van beide klachten. De informatieverstrekking op dit punt is derhalve niet toereikend geweest.

Ook op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk

IV. Ten aanzien van de termijn waarop beslist diende te worden of de klacht ontvankelijk was

Bevindingen

1. De klachtbehandelaar gaf in de brief van 12 december 2003 aan dat het onderzoek naar de klacht van verzoekers op dat moment zover was gevorderd, dat hij een beslissing moest nemen ten aanzien van de vraag of de klacht wel of niet ontvankelijk was. Verder wees hij erop dat er twijfels waren omtrent de vraag of de klacht wel of niet ontvankelijk was. Daartoe stelde hij aan verzoekers een nadere vraag.

2. Verzoekers achten het niet juist dat aan hen is meegedeeld dat op 12 december 2003 nog een beslissing moest worden genomen ten aanzien van de vraag of de klacht wel of niet ontvankelijk was. Volgens verzoekers is dit niet juist omdat, indien de klacht niet-ontvankelijk zou zijn dit - ingevolge het bepaalde in de Klachtenregeling Wymbritseradiel - vóór 2 december 2003 aan hen had moeten worden meegedeeld.

3. Het college deelde in zijn brief van 2 augustus 2004 mee dat verzoekers naar de letter gelijk hebben. Het college voegde daar aan toe dat hij de opmerking van verzoekers evenwel irrelevant achtte, omdat het hier om een termijn van orde gaat en niet om een fatale termijn en omdat de belangen van verzoekers hierdoor niet zijn geschaad.

Beoordeling

4. In artikel 9:8, derde lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zie Achtergrond, onder 1.) is bepaald dat de klager van het niet in behandeling nemen van de klacht zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van de klacht schriftelijk in kennis wordt gesteld. In artikel 2.4, tweede lid van de Klachtenregeling Wymbritseradiel (zie Achtergrond, onder 2.) is deze bepaling overgenomen en is daaraan toegevoegd dat

de reden van het niet in behandeling nemen dient te worden vermeld.

5. De klachtbehandelaar heeft verzoekers in zijn brief van 12 december 2003 meegedeeld dat er twijfels waren omtrent de vraag of de klacht wel of niet ontvankelijk was. Daartoe stelde hij aan verzoekers een nadere vraag.

Hieruit volgt dat de mogelijkheid nog openstond dat de klacht alsnog niet ontvankelijk zou worden verklaard. Indien dat zou gebeuren zou de beslissing om de klacht niet in behandeling te nemen niet binnen vier weken na het indienen van de klacht zijn genomen. Er zou dan niet in overeenstemming zijn gehandeld met het bepaalde in de Awb en de Klachtenregeling Wymbriteradiel.

6. Indien een klacht aanleiding geeft aan de klager een vraag te stellen betreffende de ontvankelijkheid van de klacht dan dient deze vraag op een zodanige termijn te worden gesteld dat - na beantwoording van die vraag - binnen vier weken na indiening van de klacht een beslissing kan worden genomen. Hiervan is in dit geval geen sprake geweest. Op 12 december 2003 was de termijn van vier weken al verstreken.

7. Het college kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat de opmerking van verzoekers ter zake hem als irrelevant voorkomt omdat er sprake is van een termijn van orde en niet van een fatale termijn en verzoekers belangen hierdoor geenszins zijn geschaad. Een bestuursorgaan dient zich bij de behandeling van klachten in beginsel te houden aan de termijnen genoemd in de Awb. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden kan van de termijnen worden afgeweken. Een bijzondere omstandigheid kan niet zijn het feit dat de vastgestelde termijn, een termijn van orde is en niet een fatale termijn. Nu van bijzondere omstandigheden niet is gebleken en niet valt in te zien waarom de nadere vraag over de ontvankelijkheid van de klacht niet eerder dan op 12 december 2003 aan verzoekers had kunnen worden gesteld, is op dit punt niet met de vereiste voortvarendheid gehandeld.

De onderzochte gedraging op dit punt is evenmin behoorlijk.

V. Ten aanzien van de in de brief van 12 december 2003 gestelde vraag

Bevindingen

1. In de klachtbrief van 30 oktober 2003 klaagden verzoekers over de wijze waarop de raadsgriffier bij brief van 21 augustus 2003 had gereageerd op twee brieven van verzoekers, te weten van 10 april en 17 juni 2003.

In de klachtbrief van 31 oktober 2003 klaagden verzoekers over de wijze waarop het college bij brief van 7 augustus 2003 had gereageerd op hun brief van 25 juli 2003 en over de wijze waarop het college bij brief van 19 september 2003 de gemeenteraad had

geïnformeerd over de correspondentie met verzoekers.

2. De klachtbehandelaar verzocht in zijn brief van 12 december 2003 aan verzoekers om hem voor 29 december 2003 gemotiveerd te laten weten waarom er naar hun mening sprake was van een gedraging, als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid van de Klachtenregeling Wymbriteradiel, jegens hen.

3. Verzoekers reageerden bij brief van 18 december 2003 als volgt:

“...Ter voldoening aan het verzoek (...) denken wij te kunnen volstaan met een verwijzing naar het gestelde in de Klachtenregeling Wymbriteradiel, artikel 1.1, onder e: -

Gedraging: een handeling of het nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon...”

4. Verzoekers achten het niet juist dat aan hen is gevraagd aan te tonen dat er met betrekking tot de klacht sprake is van een gedraging.

5. Het college liet in zijn brief van 2 augustus 2004 aan de Nationale ombudsman weten dat verzoekers de vraag verkeerd uitlegden. Het college gaf aan het in het belang en voordeel van een objectieve procedure te achten dat klagers in de gelegenheid worden gesteld nogmaals toe te lichten waarom volgens hen wel een gedraging als bedoeld in artikel 2, tweede lid aan de orde is.

Beoordeling

6. Verzoekers zijn van mening dat er sprake is van een overbodige vraag. Zij verwezen in hun antwoord aan de gemeente naar het bepaalde in artikel 1.1, onder e van de Klachtenregeling Wymbriteradiel (zie Achtergrond, onder 2.). Daarmee gaven zij aan dat het voor hen vanzelfsprekend is dat er sprake is van een handeling of nalaten van een handeling.

7. Zoals hiervoor onder 1. is aangegeven, hadden de klachten van verzoekers betrekking op de wijze waarop de raadsgriffier en het college hadden gereageerd op brieven van verzoekers en op de wijze waarop het college de gemeenteraad bij brief van 19 september 2003 had geïnformeerd over de correspondentie met verzoekers.

De klachten waren duidelijk en evident was dat zij betrekking hadden op gedragingen van de raadsgriffier en het college jegens verzoekers. Weliswaar was de brief van 19 september 2003 aan de raad gericht en niet aan verzoekers, maar deze brief had wel betrekking op de met verzoekers gevoerde correspondentie.

Verzoekers kunnen dan ook worden gevolgd in hun standpunt dat sprake was van het stellen van een overbodige vraag. Het was niet nodig om op dit punt informatie bij

verzoekers in te winnen.

Ook op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

VI. Ten aanzien van het verslag van de hoorzitting

Bevindingen

1. Naar aanleiding van hun klachten zijn verzoekers op 7 januari 2004 door de gemeente gehoord. De raadsgriffier is op 6 januari 2004 gehoord. De verslagen van het horen zijn integraal verwerkt in de klachtafhandelingsbrief.

2. Verzoekers stellen zich op het standpunt dat in strijd met de Klachtenregeling Wymbriteradiel is gehandeld door van het horen geen apart verslag te maken. Verzoekers wezen erop dat door de verslagen integraal te verwerken in de klachtafhandelingsbrief, niet alles wat tijdens het horen is besproken op papier is vastgelegd.

3. Het college deelde in reactie op dit deel van de klacht in zijn brief van 2 augustus 2004 mee dat uit een oogpunt van efficiëntie er regelmatig voor wordt gekozen de verslaglegging van het horen en de afdoening van de klacht te combineren in de afdoening. Het college gaf aan dat naar zijn mening de redactie van de verordening en de toelichting op de verordening zich daar niet tegen verzetten.

Beoordeling

4. In artikel 9:10, derde lid van de Awb (zie Achtergrond, onder 1.) is bepaald dat van het horen een verslag wordt gemaakt. In aanvulling daarop is in de Klachtenregeling Wymbriteradiel in artikel 2.5, derde lid (zie Achtergrond, onder 2.) bepaald dat van de procedure van hoor en wederhoor een verslag wordt gemaakt. De wijze waarop aan de plicht tot verslaglegging vorm wordt gegeven is niet vastgelegd maar wordt aan het bestuursorgaan overgelaten. Volgens de Memorie van Toelichting op hoofdstuk 9 van de Awb (zie Achtergrond, onder 3.) zal dit met name afhangen van de vraag of tijdens het horen nieuwe feiten of omstandigheden naar voren zijn gekomen, die niet in de schriftelijke stukken aan de orde zijn geweest. Er hoeft niet altijd een apart verslag te worden opgesteld. Volstaan kan worden met de vermelding in de afdoeningsbrief van wat tijdens het horen aan de orde is gesteld.

Gezien het vorenstaande kan niet worden gesteld dat het college onjuist heeft gehandeld door niet een apart verslag te maken van het horen van verzoekers.

De onderzochte gedraging op dit punt is behoorlijk.

VII. Ten aanzien van de reactie op de klacht van 30 oktober 2003

Bevindingen

1. In de klachtbrief van 30 oktober 2003 klaagden verzoekers over de wijze waarop de raadsgriffier bij brief van 21 augustus 2003 had gereageerd op twee brieven van verzoekers, te weten van 10 april en 17 juni 2003.

2. In de brief van 10 april 2003 stelden verzoekers vier vragen. Deze vragen hadden betrekking op de besluitvorming over het al dan niet accepteren van de gevolgen van een andere invulling van het centrum van IJlst. Tevens informeerden verzoekers naar een inhoudelijk antwoord op hun brief van 6 juni 2002 aan de gemeenteraad. In de brief van 17 juni 2003 informeerden verzoekers naar het uitblijven van een inhoudelijk antwoord op de brief van 10 april 2003.

3. Op 21 augustus 2003 schreef de raadsgriffier aan verzoekers onder meer:

“Allereerst moet ik vaststellen dat door de zeer uitvoerige correspondentie tussen u en de gemeente van de laatste jaren het voor mij buitengewoon moeilijk was om een goed beeld te krijgen van de situatie. Ik vraag daarvoor uw begrip. Daarbij komt dat ik pas sinds 7 maart 2003 als griffier door de gemeenteraad ben benoemd. Toch wil ik graag ingaan op de door u aangehaalde problematiek. Temeer daar dit het hart raakt van het (nieuwe) duale stelsel op grond van de Gemeentewet.

Voor zover ik kan nagaan zijn uw brieven (...) aan de gemeenteraad formeel allemaal door de gemeenteraad behandeld. (...) Uw kritische houding, die ik overigens zeer waardeer, heeft mij aanleiding gegeven om deze procedure nog eens nader te bekijken, uiteraard in goed overleg met de gemeenteraad. Uit de stukken is mij duidelijk geworden dat het beschermd stadsgezicht u aan het hart gaat. Wanneer u het zo heeft ervaren dat u zich daarbij door de gemeente niet serieus genomen voelt, dan spijt mij dat oprecht. U zult echter begrijpen, dat nimmer de bedoeling is geweest.

Tot slot merk ik op dat ik uw brief en mijn reactie daarop alsmede de brief van het college van 10 juli 2003 volledigheidshalve zal agenderen voor de vergadering van de gemeenteraad zodat u ervan overtuigd kan zijn dat de gemeenteraad kennis draagt van deze aangelegenheid.”

4. Verzoekers stellen in hun brief van 30 oktober 2003 in een aantal punten de handelwijze van de raadsgriffier aan de orde. Zij klagen erover dat:

1. de raadsgriffier in zijn brief van 21 augustus 2003:

a. geen antwoord heeft gegeven op de vier vragen gesteld in de brief van 10 april 2003;

b. hen niet heeft benaderd voor een nadere toelichting terwijl in de brief van 21 augustus 2003 is vermeld dat het voor de raadsgriffier moeilijk was een goed beeld te krijgen van de situatie en daarvoor begrip wordt gevraagd;

c. schrijft “voor zover ik kan nagaan”, terwijl verzoekers ervan uitgaan dat de raadsgriffier gelet op zijn functie een grondig onderzoek kan instellen;

d. in zijn mededeling dat de brieven van verzoeker formeel allemaal door de gemeenteraad zijn behandeld, verwijst naar brieven van verzoekers terwijl niet duidelijk is welke brieven worden bedoeld;

e. schrijft dat de brieven van verzoeker formeel allemaal door de gemeenteraad worden behandeld, terwijl het voor verzoekers niet duidelijk is wat bedoeld wordt met formeel behandelen;

f. de raadsgriffier heeft nagelaten brieven van verzoekers van 25 juli 2003 en 1 september 2003 en een brief van het college van 7 augustus 2003 te agenderen;

2. zij uitsluitend een kopie van de brief van 21 augustus 2003 ontvingen.

5. In reactie op de klacht van 30 oktober 2003 deelde de burgemeester namens het college bij brief van 9 januari 2004 aan verzoekers mee:

“...In uw klacht veronderstelt u een zelfstandige (bestuurs)bevoegdheid van de raadsgriffier. Ik heb met u besproken, dat dit niet het geval is. De raadsgriffier is de secretaris van de gemeenteraad en van de door de gemeenteraad ingestelde commissies. Hij verzorgt de correspondentie van de gemeenteraad en de commissies, voor zover dat niet is opgedragen aan het college en is de eerste adviseur van de raad en de commissie. De aan hem gerichte brieven met vragen over de afhandeling van correspondentie met de gemeenteraad c.q. het college van burgemeester en wethouders zijn derhalve brieven bestemd voor de gemeenteraad, danwel één van de commissies of het college van burgemeester en wethouders. Uit het horen van de raadsgriffier blijkt, dat hij als zodanig heeft gehandeld door uw brief van 10 april 2003 op de lijst van ingekomen stukken voor de gemeenteraad van 12 mei 2003 te plaatsen. Aangaande deze brief heeft het raadspresidium de gemeenteraad voorgesteld te besluiten tot het voor kennisgeving aannemen. De raad heeft aldus besloten. Nagelaten is echter u van dit besluit van de gemeenteraad in kennis te stellen. De raadsgriffier erkent dit en ik heb hem gelet hierop gevraagd deze omissie te herstellen. De raadsgriffier heeft toegezegd dat te zullen doen.

(...)

Verder acht ik uw klacht gedeeltelijke ongegrond en gedeeltelijke gegrond. Waar het gaat om de klacht over het onvoldoende zelfstandig handelen van de raadsgriffier acht ik deze, gelet op het verhandelde over de positie van de raadsgriffier, **ongegrond**. **Gegrond** acht ik

de klacht als het gaat om het u niet informeren over de beslissing van de raad ten aanzien van uw brief van 10 april 2003...”

6. Verzoekers achten het niet juist dat het college in zijn brief van 9 januari 2004 geen antwoord heeft gegeven op de punten die zij als toelichting op de klacht van 30 oktober 2003 hebben gegeven.

7. In reactie op deze klacht liet het college bij brief van 2 augustus 2004 aan de Nationale ombudsman weten:

“...3.a. Onder het kopje **“Klacht over de incorrecte afhandeling brieven door de raadsgriffier”** is uitvoerig uitgelegd welke procedure is gevolgd. Alle aan de raadsgriffier gerichte brieven worden voorgelegd aan een raadscommissie c.q. de gemeenteraad. Al deze brieven zijn, zoals geschreven, **voor kennisgeving aangenomen**. Dat betekent, dat de raad geen behoefte heeft gehad hier inhoudelijk op in te gaan. Verschillende keren, mondeling en schriftelijk, is klagers dit uitgelegd. Nu de raad al had besloten op deze brieven niet te reageren, zien wij geen ruimte voor een inhoudelijke reactie.

b. Hier staat eindelijk de werkelijke reden van de klacht jegens ons college en de griffier. Klagers veronderstellen dat er jegens hen (met opzet) fouten zijn gemaakt. En wat zijn dan die fouten? Het aannemen van brieven voor kennisgeving door de raad en dus het niet inhoudelijk ingaan op hun argumenten en bespiegelingen. Bijvoorbeeld bezwaren tegen c.q. visie met betrekking tot het betrokken bestemmingsplan (brief van 29 september 1999) worden afgedaan bij vaststelling van het bestemmingsplan, dan wel is hierop gereageerd door het college van burgemeester en wethouders met verzending van het antwoord in afschrift aan de raad. Die brief neemt de raad vervolgens dan weer voor kennisgeving aan. Klagers weigeren te geloven, dat hun bezwaren c.q. hun brieven zo zijn afgedaan. In 2003 is verschillende keren geprobeerd de meningsverschillen daarover de wereld uit te helpen. Onder andere de gesprekken met wethouder (...) en afdelingshoofd (...) met klagers en later de gesprekken van burgemeester (...) en gemeentesecretaris (...) met klagers. Nog openstaande vragen in die gesprekken zijn later schriftelijk beantwoord en ook nogmaals aan de raad voorgelegd. Dit alles is gedaan om klagers de handelingen van ons college en de raad te verduidelijken. Klagers nemen hier echter geen genoegen mee en gebruiken vervolgens deze brieven om een titel te vinden om klachten te deponeren. Het is onze opvatting, zie de uitvoerige dossiers, dat klagers op alle vragen antwoord hebben gekregen. Zij hebben echter niet het antwoord gekregen dat zij graag zouden lezen c.q. is met hun bijdragen niet gedaan wat zij graag hadden gezien...”

Beoordeling

8. In het antwoord van het college op de klachtbrief van 30 oktober 2003 is beslist dat de klacht ongegrond is voor zover de klacht gaat over het onvoldoende zelfstandig handelen van de raadsgriffier. De klacht is gegrond geacht als het gaat om het niet informeren van

verzoekers over de beslissing van de raad om verzoekers' brief van 10 april 2003 voor kennisgeving aan te nemen.

9. Het college stelt zich in het antwoord op de klacht aan de Nationale ombudsman op het standpunt dat er geen ruimte is voor een inhoudelijk reactie nu de raad al had besloten niet te reageren op de brieven van verzoekers, die waren voorgelegd aan de raadscommissie dan wel de gemeenteraad.

10. Het college kan hierin worden gevolgd voor zover erover geklaagd wordt dat niet is ingegaan op hetgeen verzoekers in hun brief onder de punten 1. a., b.,c. en f. aan de orde hebben gesteld. Deze punten hebben betrekking op de inhoud van het geschil tussen de gemeente en verzoekers. De taak van de raadsgriffier zoals omschreven in artikel 107a, eerste lid van de Gemeentewet bestaat uit het terzijde staan van de raad en de door de raad ingestelde commissies bij de uitoefening van hun taak (zie Achtergrond, onder 4.). In de nadere instructie van de griffier van de gemeente Wymbritseradiel (zie Achtergrond, onder 5.) is de taak van de griffier nader omschreven. Uit deze nadere omschrijving en de toelichting daarop blijkt dat het niet tot de taak van de griffier behoort om in te gaan op de inhoud van de door verzoekers aan de orde gestelde kwestie betreffende de besluitvorming over het al dan niet accepteren van de gevolgen van een andere invulling van het centrum van IJlst. De raadsgriffier heeft met zijn brief van 21 augustus 2003 overeenkomstig zijn functie gehandeld. Gelet hierop is het niet onjuist dat het college van burgemeester en wethouders in de brief van 9 januari 2004 ten aanzien van deze punten heeft geoordeeld dat de klacht ongegrond is.

11. Ten aanzien van de onder 1. d. en e., genoemde punten is in de reactie op de klacht aan verzoekers meegedeeld dat dit onderdeel gegrond is; het is niet juist dat verzoekers niet zijn geïnformeerd over de beslissing van de raad ten aanzien van hun brief van 10 april 2003. Daarmee zou voor verzoekers duidelijk zijn geweest wat bedoeld was met formeel behandelen door de raad en op welke brieven door de raadsgriffier werd gedoeld.

De onderzochte gedraging op dit punt is in zoverre behoorlijk.

12. In de brief van 9 januari 2004 is geen antwoord gegeven op de klacht van verzoekers dat zij uitsluitend een kopie van de brief van 21 augustus 2003 ontvingen. Niet valt in te zien waarom dit niet is gebeurd. De informatieverstrekking aan verzoekers schiet dan ook te kort.

De onderzochte gedraging op dit punt is in zoverre niet behoorlijk

VIII. Ten aanzien van de reactie op de klacht van 31 oktober 2003

1. In de klachtbrief van 31 oktober 2003 klaagden verzoekers over de wijze waarop het college bij brief van 7 augustus 2003 had gereageerd op hun brief van 25 juli 2003 en over de wijze waarop het college bij brief van 19 september 2003 de gemeenteraad had

geïnfomeerd over de correspondentie met verzoekers.

2. In de brief van 25 juli 2003 aan het college schreven verzoekers onder meer:

“...dat het ons in feite gaat om de afhandeling van slechts één brief: die met datum 29 september 1999, gericht aan de Raad van Wymbritseradiel, met twee bijlagen.

(...)

Uiteindelijk wordt van onze kant blijvende twijfel uitgesproken ten aanzien van de vraag of de brief van 29 september 1999 nu wel of niet ooit voorkwam op de lijst van ingekomen stukken van een raadsvergadering.

(...)

Nog altijd kunnen wij niet goed begrijpen waarom men ons toen niet gewoon een door de gemeentesecretaris gewaarmerkte fotokopie stuurde van het deel van de raadsstukken met de lijst van ingekomen stukken waarop de bewuste brief voorkwam, en van het deel met het besluit van de Raad om deze voor kennisgeving aan te nemen.

Wat ons aangaat spreekt het vanzelf dat wij een dergelijk antwoord op ons verzoek aan de Raad om een inhoudelijke reactie hadden moeten aanvaarden. (...)

Bij deze opmerkingen naar aanleiding van de inhoud van Uw brief willen wij het gaarne laten.”

3. In de brief van 7 augustus 2003 schreef het college aan verzoeker onder meer:

“Bijgaand ontvangt u een kopie van de lijst van ingekomen stukken van de raadsvergadering van 23 november 1999. Hieruit blijkt dat uw brief van 29 september 1999 door middel van onze beantwoording van 13 oktober 1999 (in uw bezit) aan de raad is gemeld.

De raad heeft zoals blijkt uit de notulering beide stukken voor kennisgeving aangenomen.

Wij vertrouwen er op u thans voldoende te hebben geïnfomeerd over de afdoening van uw brief 29 september 1999.”

4. Op de lijst van ingekomen stukken van de raadsvergadering van 23 november 1999 staat onder meer vermeld:

“2. Ofskrift brief fan it kolleezje fan 13 oktober 1999 oan (verzoeker; N.o.), Drylts oangeande werynrjochting sintrum Drylts.“

5. In de brief van 13 oktober 1999 aan verzoeker schrijft het college onder meer:

“Uw brief van 29 september jl. is op de lijst van ingekomen stukken voor de eerstvolgende reguliere raadsvergadering geplaatst, met het voorstel de afdoening/behandeling van de brief te laten plaatsvinden door ons college. (...) zodat de eerstvolgende reguliere raadsvergadering op 23 november a.s. plaats zal vinden.”

6. In de brief van 19 september 2003 van het college aan de gemeenteraad staat onder meer vermeld:

“Zoals bekend wordt er al jaren gecorrespondeerd met (verzoeker; N.o.) over diverse zaken betrekking hebbende op het beschermd stadsgezicht IJlst en de manier waarop de afwikkeling van zijn brieven plaatsvindt. Naar onze inschatting houdt dit verband met de wijze waarop de gemeente indertijd heeft gereageerd op zijn notitie genaamd; het beschermd stadsgezicht van “Ald Drylts” A.D. 1999 met als ondertitel “Een beknopte analyse van de toestand”. Hierop is weliswaar een officiële reactie uitgegaan echter deze reactie is achteraf gezien, mede gelet op de tijd en energie die de opsteller van de analyse erin heeft gestoken, summier te noemen.

(...)

Bij de overhandiging van deze brief door wethouder (...) gaf (verzoeker; N.o.) tot zijn grote ergernis aan dat zijn brief van 29 september 1999 formeel niet door de gemeenteraad is behandeld. Echter uit alles blijkt dat deze bewuste brief zeer zeker onder de aandacht van de gemeenteraad is gebracht. Zelfs meerdere malen. Wel is het zo, en daarin moet (verzoeker; N.o.) gelijk worden gegeven, dat de agendering telkens op een indirecte wijze heeft plaatsgevonden. Teneinde buiten twijfel te stellen dat uw raad wel bekend is met deze brief zullen wij, in overleg met het presidium, deze brief alsnog agenderen. In een democratische rechtsstaat is het van belang om burgers te (blijven) overtuigen van het feit dat brieven die zij richten aan de gemeenteraad ook daadwerkelijk door het hoogste bestuursorgaan worden behandeld. Overigens zijn wij thans van oordeel dat wij heel ver zijn gegaan in ons streven (verzoeker; N.o.) ervan te overtuigen dat een minnelijke regeling de voorkeur geniet boven bezwaar- en beroepsprocedures. De uiteindelijke keuze om gebruik te maken van ons aanbod ligt uiteindelijk bij (verzoeker; N.o.) zelf.

Het lijkt ons juist om de hiervoor vermelde beknopte analyse nogmaals voor u ter inzage te leggen.”

7. In reactie op de klacht van 31 oktober 2003 deelde de burgemeester namens het college bij brief van 9 januari 2004 aan verzoekers mee:

“...Op grond van uw klacht van 31 oktober 2003 komt u via recente correspondentie van 7 augustus 2003, 19 september 2003 en 10 juli 2003 van het college van burgemeester en wethouders aan u terug op correspondentie in 1999 en 2000. Met name als het gaat om uw brief van 29 september 1999 bent u van oordeel dat de gemeenteraad c.q. het college

van burgemeester en wethouders niet heeft gehandeld, zoals hij/zij beweerd te hebben gehandeld. De brieven van 7 augustus 2003, 19 september 2003 en 10 juli 2003 zijn echter specifiek bedoeld, zulks naar aanleiding van gesprekken met u, om te verduidelijken wat er feitelijk wel is gebeurd. Dat uw lezing verschilt met die van de gemeenteraad c.q. college van burgemeester en wethouders is duidelijk, maar dat rechtvaardigt niet om als verduidelijkend bedoelde correspondentie aan te grijpen voor het indienen van een klacht. In deze concrete situatie is er naar mijn oordeel geen sprake van “een handeling of het nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon”.

In tegendeel zou ik willen zeggen, omdat deze correspondentie juist was bedoeld eerdere handelingen te verduidelijken. Uw klacht jegens de incorrecte afhandeling van brieven door het college van burgemeester en wethouders acht ik daarom, voorzover gegrond op de brieven van 7 augustus 2003, 19 september 2003 en 10 juli 2003 van het college van burgemeester en wethouders, wel ontvankelijk maar ongegrond, omdat het hier niet gaat om een verwijtbare gedraging of handelen...”

8. Verzoekers klagen erover dat hun klacht van 31 oktober 2003 ongegrond is verklaard omdat het niet gaat om een verwijtbare gedraging of handelen. Verzoekers hebben - naar zij stellen - aangetoond dat de brieven onjuiste en onvolledige informatie bevatten, zij hebben aangegeven daar geen genoeg mee te nemen en zij hebben bovendien aangegeven dat de inhoud van de brief van 19 september 2003 aan de gemeenteraad hun bij de leden van de gemeenteraad in een minder gunstig daglicht stelt.

9. In reactie op deze klacht deelde het college bij brief van 14 juni 2004 aan de Nationale ombudsman mee:

“...Gekozen is voor “ontvankelijkheid” en “ongegrond” om de gelegenheid te hebben aan bezwaarmakers gemotiveerd uit te leggen wat onze motiveringen zijn. Zulks in een poging om bij bezwaarmakers meer begrip te krijgen voor onze besluitvorming. Wij betreuren het, dat wij ondanks de uitvoerige behandeling van hun bezwaren hierin niet zijn geslaagd.

(...)

De realiteit van het klaagschrift van reclamanten is, dat via onze toelichtende brieven van juli, augustus en september 2003, reclamanten proberen alsnog te klagen over de correspondentie van 1999 en 2000. Wij achten dit in strijd met de Klachtenregeling. Vervolgens had inderdaad gekozen kunnen worden voor een niet ontvankelijk verklaring. Om in de gelegenheid te zijn de besluitvorming inhoudelijk te motiveren is gekozen voor een ongegrond verklaring, zoals vermeld in de beslissing van 9 januari 2004...”

Beoordeling

10. In het antwoord van 9 januari 2004 op de klachtbrief van 31 oktober 2003 is aan verzoekers meegedeeld dat de brieven van 7 augustus en 19 september 2003 bedoeld waren, naar aanleiding van gesprekken met verzoekers, om te verduidelijken wat er feitelijk is gebeurd. Het college van burgemeester en wethouders is van oordeel dat er geen sprake is van een handeling of het nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon. De klacht over de brieven van 7 augustus en 19 september 2003 is ontvankelijk geacht maar ongegrond omdat het niet gaat om een verwijtbare gedraging of handeling.

11. Het college kan niet in haar standpunt worden gevolgd. Indien het college van mening is dat er geen sprake is van een handeling of het nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon dan dient zij de klacht niet-ontvankelijk te verklaren. Het is niet juist om de klacht dan toch ontvankelijk te verklaren en vervolgens ongegrond omdat het niet zou gaan om een verwijtbare gedraging of handeling.

De conclusie dient dan ook te zijn dat het oordeel van het college over de klacht van verzoekers niet juist is gemotiveerd.

12. Bovendien is het niet juist dat het college van burgemeester en wethouders heeft geoordeeld dat wat betreft de klacht van verzoekers geen sprake is van een handeling of het nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon. Het schrijven door het college van een brief aan verzoekers en het schrijven van een brief aan de gemeenteraad over de met verzoekers gevoerde correspondentie zijn handelingen van een bestuursorgaan jegens een natuurlijk persoon. De klacht had derhalve ontvankelijk moeten worden verklaard.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

13. Het college heeft vervolgens een oordeel over de klacht gegeven. Het college heeft de klacht ongegrond verklaard omdat het niet gaat om een verwijtbare gedraging of handeling. Het college heeft met betrekking tot de brief van 29 september 1999 overwogen dat verzoeker van oordeel is dat de gemeenteraad c.q. het college niet heeft gehandeld zoals hij/het beweerd te hebben gehandeld. Het college stelt zich echter op het standpunt dat de brieven van 7 augustus en 19 september 2003 specifiek bedoeld zijn om te verduidelijken wat er feitelijk is gebeurd.

Het college kan in zijn standpunt worden gevolgd. Na lezing van de brief van 7 augustus 2003 en van de in deze brief vermelde lijst van ingekomen stukken van de raadsvergadering van 23 november 1999 en de op deze lijst genoemde brief van 13 oktober 1999 van het college aan verzoeker, wordt duidelijk dat de gemeenteraad kennis heeft genomen van de brief van verzoeker van 29 september 1999. Daarmee is een antwoord gegeven op de door verzoeker in zijn brief van 25 juli 2003 aan de orde gestelde

afhandeling van de brief van 29 september 1999. Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat het college ter verduidelijking had kunnen aangeven, zoals het ook heeft gedaan in de brief van 19 september 2003 aan de gemeenteraad, dat de agendering van de brief van 29 september 1999 op de agenda van de gemeenteraad op een indirecte wijze heeft plaatsgevonden.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouder van de gemeente Wymbritseradiel is

gegrond ten aanzien van:

- het niet meedelen in de brief van 12 december 2003 van de verdaging van de klacht van 30 oktober 2003 en de mededeling in die brief dat de klacht van 31 oktober 2003 betrekking had op de raadsgriffier;
- het niet meedelen in de brief van 12 december 2003 wie de klachtbehandelaar was van de klacht van 31 oktober 2003;
- de termijn waarop beslist diende te worden of de klacht ontvankelijk was;
- de in de brief van 12 december 2003 gestelde vraag omtrent de ontvankelijkheid van de klacht;
- het niet ingaan op de klacht van verzoekers dat zij uitsluitend een kopie van de brief van 21 augustus 2003 hadden ontvangen;
- het niet-ontvankelijk verklaren van de klacht van verzoekers van 31 oktober 2003;

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet maken van een apart verslag van het horen;
- het niet ingaan op de punten die verzoekers in hun brief van 30 oktober 2003 als toelichting op de klacht hadden gegeven;
- het ongegrond verklaren van de klacht van verzoekers van 31 oktober 2003.

Onderzoek

Op 3 maart 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer en mevrouw W. te IJlst, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wymbritseradiel.

Nadat verzoekers nadere informatie hadden verstrekt, werd naar deze gedraging een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders van Wymbritseradiel verzocht op de klacht te reageren.

Vervolgens werden verzoekers in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekers gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 1 maart 2004, met bijlagen, waaronder de op deze zaak betrekking hebbende correspondentie tussen verzoekers en het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wymbritseradiel, de burgemeester van Wymbritseradiel en de gemeenteraad van Wymbritseradiel.
2. Standpunt van het college van burgemeester en wethouders van Wymbritseradiel in de brieven van 14 juni en 2 augustus 2004.
3. Schriftelijk reactie van verzoekers van 20 augustus 2004.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:8, derde lid

“Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt de klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van het klaagschrift schriftelijk in kennis gesteld.”

Artikel 9:10, eerste en derde lid

“1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt.”

2. Klachtenregeling Wymbriteradiel

Artikel 1.1, onder e.

“Gedraging: een handeling of nalaten van een handeling door een bestuursorgaan of ambtenaar jegens een natuurlijk of rechtspersoon.”

Artikel 2.4, tweede lid

“Van het niet in behandeling nemen van de klacht wordt klager zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen vier weken na ontvangst van de klacht schriftelijk in kennis gesteld, onder vermelding van de redenen daarvan.”

Artikel 2.5, derde lid

“Van de procedure van hoor en wederhoor wordt een verslag gemaakt.”

3. Algemene wet bestuursrecht, Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 25 8237, nr. 3, pagina 20-21

“Uit een oogpunt van een goede feitelijke weergave van de omstandigheden waaronder de bestreden gedraging heeft plaatsgevonden en ten behoeve van een correcte weergave van hetgeen de klacht precies omvat, is het noodzakelijk dat de hoofdlijnen van het verhandelde tijdens het horen schriftelijk worden vastgelegd. Voorst is schriftelijke vastlegging van belang voor de rapportage over de bevindingen van het bestuursorgaan en ten behoeve van de vorming van het dossier voor een eventuele verdere procedure in een later stadium. Op welke wijze aan de plicht tot verslaglegging vorm wordt gegeven wordt aan het bestuursorgaan overgelaten. Dat zal met name afhangen van de vraag of tijdens het horen nieuwe feiten en stukken aan de orde zijn geweest. Er behoeft niet altijd een apart verslag te worden opgesteld. Volstaan kan worden met vermelding in de afdoeningsbrief van wat tijdens het horen aan de orde is gesteld.”

4. Gemeentewet (wet van 14 februari 1992, Stb. 96)

Artikel 107a

“1. De griffier staat de raad en de door de raad ingestelde commissies bij de uitoefening van hun taak terzijde.

2. De raad stelt in een instructie nadere regels over de taak en de bevoegdheden van de griffier.”

5. Instructie voor de griffier van de gemeente Wymbritseradiel vastgesteld door de raad van de gemeente Wymbritseradiel op 16 december 2003

“Artikel 1

Algemene ondersteuning

De griffier draagt zorg voor een goede en doelmatige ondersteuning van de leden van de raad. Hij denkt hierbij in het bijzonder aan initiatieven op het terrein van het dualisme.

Artikel 2

Agendering

De griffier ondersteunt de raad, zijn commissies en het raadspresidium bij het vaststellen van de agenda van de raads- en commissievergaderingen.

Artikel 3

Bijstand raadsvoorzitter

1. De griffier staat de voorzitter van de raad ter zijde bij zijn zorg voor een goede voorbereiding en een goed verloop van de vergaderingen van de raad.
2. De griffier staat de voorzitters van de raadscommissies ter zijde bij zijn zorg voor een goede voorbereiding en een goed verloop van de vergaderingen van de raadscommissies.

Artikel 4

Vergaderingen van de raad en raadscommissie

1. De griffier is aanwezig bij de raadsvergaderingen en draagt zorg voor een goede en tijdige verslaglegging van de vergaderingen.
2. De griffier is aanwezig bij de vergaderingen van de raadscommissies.
3. De griffier draagt zorg voor de verzending van de voorlopige agenda, notulen en overige stukken aan raadsleden.

(...)

Artikel 7

Ambtelijke bijstand

De griffier draagt er, in samenwerking met de secretaris, zorg voor dat de leden van de raad desgevraagd ambtelijke bijstand verkrijgen. Voorschriften hierover worden gesteld bij de verordening op de ambtelijke bijstand en de fractieondersteuning.

Artikel 8

Organisatie griffie

1. De griffier geeft leiding aan de griffie.
2. De griffier bewaakt de eenheid in de uitoefening van de taken van de griffie.
3. De commissiegriffiers handelen in overeenstemming met de aanwijzingen van de griffier.”

Toelichting op de instructie voor de griffier van de gemeente Wymbritseradiel vastgesteld door de raad van de gemeente Wymbritseradiel op 16 december 2003

“Artikel 1

De hoofdverantwoordelijkheid van de griffier is de ondersteuning van de raad. Deze taak behoort niet meer tot de taken van de gemeentesecretaris. De griffier is het aanspreekpunt voor alle vragen naar ambtelijke ondersteuning van de raad en de individuele raadsleden

Artikel 2

De raadsagenda's worden vastgesteld door de raad en kunnen voorbereid worden door het seniorenconvent, raadspresidium of agendacommissie (zie de toelichting op artikel 5). De griffier en de medewerkers van de griffie nemen de ambtelijke voorbereiding ter hand. De administratieve ondersteuning wordt door de griffie verleend. Indien de raad een jaaragenda vaststelt dan ligt het in de rede dat de griffier ook daarbij ondersteuning biedt. Er zijn ook gemeenten waar men in plaats van jaaragenda spreekt over lange termijn agenda, raadsprogramma of een soortgelijke term.

Artikelen 3 en 4

De burgemeester wordt in zijn functie van voorzitter van de raad bijgestaan door de griffier. In zijn functie van voorzitter van het college en van zelfstandig bestuursorgaan van de gemeente wordt hij net als voorheen bijgestaan door de secretaris. De griffier zit naast de burgemeester tijdens raadsvergaderingen, verzorgt het verslag en verricht alle mogelijk denkbare (administratieve) ondersteuning. Ook bijvoorbeeld het bodepersoneel gedraagt zich tijdens raads- en commissievergaderingen naar de aanwijzingen van de griffier. Veelal zullen de commissiegriffiers en niet de griffier aanwezig zijn bij de vergaderingen van de

raadscommissies en de voorzitters van de raadscommissies ondersteunen. Vanwege de schaalgrootte van de gemeente kan de raad voor een in omvang beperkte griffie of voor commissiegriffiers kiezen die onder het gezag van het college staan. In dat geval kan het wenselijk zijn dat de griffier ook de voorzitters van de raadscommissies ondersteunt en aanwezig is bij vergaderingen van de raadscommissies. Met het oog hierop zijn artikel 3, tweede lid en artikel 4, tweede lid, opgenomen. Indien de griffier tevens commissiegriffier is, zullen de artikelen 3 en 4 hierop aangepast moeten worden.

(...)

Artikel 7

De griffier heeft een spilfunctie in het goed laten verlopen van ambtelijke ondersteuning voor de raadsleden. De regeling hiervoor is uitgewerkt in de verordening op de ambtelijke bijstand en de fractieondersteuning. Uitgangspunt is dat verzoeken om ondersteuning in eerste instantie bij de griffier worden ingediend. Een belangrijke taak voor de griffier kan zijn, de bewaking van de termijn waarbinnen de bijstand verleend wordt. Gezien de verschillen in aard en omvang van de werkzaamheden is er geen uniforme termijn te stellen. Het actief bewaken van de voortgang van het proces door de griffier kan echter wel voorkomen dat een verzoek onnodig lang blijft liggen.

Artikel 8

Gezien de parallel met de werkzaamheden van de griffier in de raadsvergaderingen is ervoor gekozen om de functie van commissiesecretaris te veranderen in commissiegriffier. Ook de commissiegriffiers vallen onder het gezag van de griffier. Het heeft de voorkeur dat deze functionarissen niet binnen het reguliere ambtelijke apparaat blijven werken. De werkzaamheden zijn vergelijkbaar met die van de griffier in de raadsvergaderingen. In een dualistisch stelsel horen deze werkzaamheden losgekoppeld te worden van de secretaris en zijn organisatie. Indien het, bijvoorbeeld gelet op de schaalgrootte van de gemeente, niet haalbaar is deze ambtenaren onder te brengen bij de griffie, dan zullen zij in ieder geval bij de uitvoering van de werkzaamheden als commissiegriffier overeenkomstig de aanwijzingen van de griffier moeten handelen. Dit laat onverlet dat het college in deze situatie de commissiegriffiers kan aanspreken indien zij hun taken niet naar behoren uitvoeren. Als de griffier ook commissiegriffier is, is het derde lid overbodig.”